

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf.I.30.294/2008/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Bálintfy és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Kemenes László ügyvéd, 1061 Budapest, Andrásy út 2.) által képviselt felperes neve, címe felperesnek - a Kiss Ügyvédi Iroda (ügyintéző: ifj. Dr. Kiss István ügyvéd, 4025 Debrecen, Petőfi tér 2. I/3.) által képviselt **alperes neve, címe** alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 7.G.40.142/2007/13. sorszámú ítélete ellen az alperes részéről 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 6 000 (Hatezer) forint másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

Az alperes alapításától kezdődően végezte a felperessel kötött megállapodás alapján a felperes által gyártott gépek gyári alkatrészeinek a forgalmazását és ellátta a márkaszervíz feladatait, melyre tekintettel az „**E-W M-i** Vevőszolgálat és Szervíz” feliratot használta 1993. évtől kezdődően írásos megjelenési formáiban. A felperes 1996. évben a magyarországi vezérképviseleti teendők ellátásával a **gazdálkodó szervezet 1**-t bízta meg, amellyel az alperesnek nem sikerült megállapodnia, ezért a felperes által gyártott gépek gyári alkatrészeinek a forgalmazását és a márkaszervíz feladatokat nem látta el. A **gazdálkodó szervezet 1** felhívására az alperes 1998. december 7. napján kelt fax-üzenetében tudomásul vette, hogy az **E-W** márkanevet nem használhatja a továbbiakban, vállalta, hogy új nyomtatványok beszerzése iránt intézkedik.

Az alperes a levélpapírjain, internetes honlapján, a telephelyén lévő cégtáblákon és egyéb kiadványain, írásos anyagain az „E.” kifejezést folyamatosan használja „E.-É.” formában.

A felperesnek a névhasználat abbahagyására irányuló felszólítása nem vezetett eredményre.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes a felperes cégnevének használatával jogsértést követ el, kérte az alperest a jogsértés abbahagyására kötelezni, valamint a további jogsértéstől eltiltani.

Az alperes a felperes keresetének az elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a felperes és az alperes jogelődje között 1968-ban létrejött szerződés alapján az alperes jogelődje különféle betongyári berendezések gyártási jogát megvásárolta, amelyre az „E.” kifejezés használati jogát is alapítja, továbbá vitatta, hogy az „E.” kifejezés a felperes személyére utalna, ezért annak használatával a felperest jogsérelem nem érte.

Az elsőfokú bíróság bizonyítási eljárás lefolytatását követően ítéletével megállapította, hogy az alperes a felperes névviseléshez fűződő jogát megsértette az „E.” vezérszónak az „E.-É” kifejezésben történő használatával, ezért az alperest kötelezte a jogsértés abbahagyására és eltiltotta őt a további jogsértéstől. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 279 000 forint perköltséget.

Határozatának indokolásában az eljárás során beszerzett szakvéleményre alapítottan megállapította, hogy az „E.” kifejezés használata az építőipari gépgyártás területén kifejezetten az ezt a kifejezést a cég nevében domináns elemként viselő felperes személyére utal, ezért a hasonló területen működő alperes nem hivatkozhat eredménnyel arra, hogy ez a kifejezés nem a felperest azonosítja. Kiemelte, hogy az alperes - azt követően, hogy a **gazdálkodó szervezet 1** lett a vezérképviselő - a beosztott szerviz szerepét már nem kívánta ellátni, ezért a felperes termékeinek a forgalmazását megszüntette és „E.-É.” néven saját gyártású termékeket forgalmaz. Az a körülmény, hogy az alperes saját gyártású berendezéseit „E.-É.” néven hozta forgalomba és ez ellen korábban a felperes nem tiltakozott, nem alapítja meg az építőgépek gyártásában a felperes személyére utaló és a felperesi cégnév domináns részének, vezérszavának a használati jogosultságát. Ezt a jogot az alperes okiratokkal sem igazolta, erre az általa hivatkozott szerződés nem alkalmas, mert az névhasználatról nem rendelkezik, de a felperesen kívül erre másnak nincs is lehetősége. Annak nincs jelentősége, hogy az alperes cégnyilvántartásba bejegyzett cégneve az „E.” kifejezést nem tartalmazza, mert a kívülvilág felé történő írásos megjelenési formában saját cégneve mellett szerepelteti a felperes cégnevéből származó és őt azonosító „E.” vezérszót is tartalmazó „E.-É.” kifejezést.

A Ptk. 84. § (1) bekezdésének a) és b) pontja alapján a jogsértés megtörténtét megállapította, és az alperest a jogsértés abbahagyására kötelezte, valamint a további jogsértő magatartástól eltiltotta.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a felperes keresetének az elutasítását, javára perköltség megállapítását

kérte. Fellebbezése indokaként arra hivatkozott, hogy nem ért egyet az elsőfokú bíróság kifejtett álláspontjával.

A fellebbezési tárgyaláson megismételte az elsőfokú eljárásban tett előadását. Túlzottnak találta a felperes részére megállapított perköltség összegét, annak munkadíj részét 100 000 Ft + ÁFA összegben találta megalapozottnak.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helyes indokai szerinti helybenhagyását, az alperes másodfokú perköltség megfizetésére kötelezését kérte.

Az ítélet tábla a fellebbezést nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott döntéshez szükséges mértékben a tényállást felderítette, az ítélet tábla egyetértett a személyiségi jogsértés megvalósulását megállapító, az abbaghagyás és az eltiltás jogkövetkezményét alkalmazó elsőfokú ítéleti rendelkezéssel.

A Ptk. 77. § (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van a névviseléshez. A (4) bekezdés szerinti példálódzó meghatározásra figyelemmel helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy a névviselés jogának megsértésében megvalósuló jogsérelmet jelenti minden olyan, névként funkcionáló megjelölés használata, amelyről más személyre lehet következtetni.

A névviselési jog sérelmét az azonos vagy hasonló név jogosulatlan használata önmagában is megvalósítja, feltéve - jogi személyek esetén -, hogy azonos területen, hasonló működési körben tevékenykednek. A névviselési jog sérelmének tehát nem kifejezett törvényi feltétele annak megállapítása, hogy a hasonló nevek használata miatt a cégeket ténylegesen is összetévesztik.

A kereset elbírálása szempontjából releváns az volt, hogy az „E.” vezérszó a felperes nevének része-e, az alperesnek ezt joga volt-e az „E.-É.” kifejezésben feltüntetni. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a kifogásolt vezérszó a felperes nevének része, az alperes pedig annak használatára nem volt jogosult.

A jogsérelem megállapításánál a felróhatóságnak nincs jelentősége, azt csak a jogsérelemmel okozott kár megtérítésére irányuló igény esetén kell vizsgálni.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság a felperesnek járó perköltség összegét is. A 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint a fél pernyertessége esetére igényelheti, hogy részére a bíróság az ügyvéd munkadíjának és készkiadásainak címén kötelezze a pervesztes felet a fél és a képviselője között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött megbízási díj megfizetésére. A felperes ezt az igényét a tárgyalás berekesztéséig előterjesztette, a megbízási szerződésben 800 EUR + ÁFA díj került kikötésre.

A bíróság mérlegelési körébe tartozik annak eldöntése, hogy a megbízási szerződésben kikötött megbízási díj igénylése esetén megköveteli-e annak igazolását. Az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség összege tartalmazza a lerótt eljárási illetéket, valamint az előlegzett szakértői díj összegét is.

Mindezekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - helyes indokaira tekintettel - a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján - a Pp. 217. § (1) bekezdése szerinti teljesítési határidővel - köteles a felperes részére másodfokú perköltséget megfizetni, melynek összegét az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése szerint, a 4/A. § értelmében ÁFA-val növelt összegben állapította meg.

D e b r e c e n, 2009. április 16. napján

Dr. Urhegyi Béla sk. a tanács elnöke, Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. előadó bíró,
Szilágyiné dr. Karsai Andrea sk. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -